

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2018/841 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 30. maja 2018

o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropski svet je v svojih sklepih z dne 23. in 24. oktobra 2014 o okviru podnebne in energetske politike do leta 2030 podprl zavezujoč cilj najmanj 40 % zmanjšanja domačih emisij toplogrednih plinov v celotnem gospodarstvu do leta 2030 v primerjavi z letom 1990, ta cilj pa je bil znova potrjen v sklepih Evropskega sveta z dne 17. in 18. marca 2016.
- (2) V sklepih Evropskega sveta z dne 23. in 24. oktobra 2014 je navedeno, da bi bilo treba cilj zmanjšanja emisij za vsaj 40 % doseči skupno na ravni Unije na stroškovno najučinkovitejši način, in sicer z zmanjšanjem emisij v okviru sistema Evropske unije za trgovanje z emisijami (EU ETS) iz Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ za 43 %, v sektorjih, ki v ETS niso vključeni, pa za 30 % do leta 2030 v primerjavi z letom 2005, pri čemer naj bi se prizadevanja porazdelila na podlagi relativnega BDP na prebivalca.

⁽¹⁾ UL C 75, 10.3.2017, str. 103.

⁽²⁾ UL C 272, 17.8.2017, str. 36.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. aprila 2018 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. maja 2018.

⁽⁴⁾ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

- (3) S to uredbo Unija uresničuje del svojih zavez iz Pariškega sporazuma ⁽¹⁾, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC). Pariški sporazum je bil 5. oktobra 2016 s Sklepom Sveta (EU) 2016/1841 ⁽²⁾ sklenjen v imenu Unije. Zaveza Unije k zmanjšanju emisij v celotnem gospodarstvu je bila določena v načrtovanem nacionalno določenem prispevku, ki so ga Unija in njene države članice 6. marca 2015 z namenom sklenitve Pariškega sporazuma predložile sekretariatu UNFCCC. Pariški sporazum je začel veljati 4. novembra 2016. Unija bi morala v skladu s Pariškim sporazumom še naprej zmanjševati emisije toplogrednih plinov in povečevati odvzeme.
- (4) V Pariškem sporazumu je med drugim določen dolgoročen cilj v skladu s ciljem, da se dvig globalne temperature omeji precej pod 2 °C nad predindustrijsko ravniyo in da se nadaljujejo prizadevanja, da dvig temperature ne preseže 1,5 °C nad predindustrijsko ravniyo. Gozdovi, kmetijska zemljišča in mokrišča bodo imeli pri doseganju tega cilja osrednjo vlogo. Pogodbenice v Pariškem sporazumu priznavajo tudi temeljno prednostno nalogo ohranjanja prehranske varnosti in izkoreninjanja lakote v okviru trajnostnega razvoja in prizadevanj za odpravo revščine ter vidike sistemov proizvodnje hrane, na katere podnebne spremembe še posebej negativno vplivajo; pogodbenice tako krepijo odpornost na podnebne spremembe in razvoj z nizkimi emisijami toplogrednih plinov na način, ki ne ogroža proizvodnje hrane. Da bi pogodbenice dosegle cilje iz Pariškega sporazuma, bi morale okrepiti skupna prizadevanja. Pogodbenice bi morale pripraviti, sporočiti in ohranjati zaporedne nacionalno določene prispevke. Pariški sporazum nadomešča pristop v okviru Kjotskega protokola iz leta 1997, ki se po letu 2020 ne bo več uporabljal. Pariški sporazum tudi poziva k ravnotežju med antropogenimi emisijami po virih in odvzemi toplogrednih plinov po ponorih v drugi polovici tega stoletja ter pogodbenice poziva k ukrepanju za ohranjanje in povečanje, kolikor je to ustrezno, ponorov in zbiralnikov toplogrednih plinov, vključno z gozdovi.
- (5) Sektor raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo (LULUCF) ima potencial zagotavljanja dolgoročnih koristi za podnebje ter s tem prispevanja k doseganju cilja Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in dolgoročnih podnebnih ciljev iz Pariškega sporazuma. Prav tako sektor LULUCF zagotavlja biomateriale, ki lahko nadomestijo fosilno ali ogljično intenzivne materiale, in ima zato pomembno vlogo pri prehodu na gospodarstvo z nizkimi emisijami toplogrednih plinov. Odvzemi prek LULUCF so reverzibilni, zato bi jih bilo treba obravnavati kot ločen steber v okviru podnebne politike Unije.
- (6) V sklepih Evropskega sveta na zasedanju 23. in 24. oktobra 2014 so bili pojasnjeni različni cilji kmetijskega sektorja in sektorja raba zemljišč, katerih potencial za blažitev posledic podnebnih sprememb je nižji, prav tako pa bi bilo treba priznati tudi potrebo po zagotovitvi skladnosti ciljev Unije na področju prehranske varnosti in podnebnih sprememb. Evropski svet je Komisijo pozval, naj preuči, kateri so najboljši načini za spodbujanje trajnostnega povečanja proizvodnje hrane, ob hkratni optimizaciji prispevka tega sektorja k zmanjševanju in sekvestraciji toplogrednih plinov, vključno s pogozdovanjem, ter naj takoj, ko bodo tehnični pogoji to omogočali, v vsakem primeru pa do leta 2020, oblikuje politiko za vključitev LULUCF v okvir za zmanjševanje izpustov toplogrednih plinov za leto 2030.
- (7) Prakse trajnostnega upravljanja v sektorju LULUCF lahko prispevajo k blažitvi podnebnih sprememb na več načinov, zlasti z zmanjševanjem emisij ter vzdrževanjem in povečevanjem ponorov in zalog ogljika. Da bi bili ukrepi, katerih cilj je zlasti povečanje sekvestracije ogljika, učinkoviti, je bistvena dolgoročna stabilnost in prilagodljivost skladišč ogljika. Poleg tega lahko prakse trajnostnega upravljanja ohranjajo produktivnost, sposobnost obnavljanja in vitalnost sektorja LULUCF ter tako spodbujajo ekonomski in socialni razvoj, obenem pa zmanjšujejo ogljični in ekološki odtis tega sektorja.
- (8) Razvoj trajnostnih in inovativnih praks in tehnologij, vključno s kmetijsko-ekološkimi in kmetijsko-gozdarskimi praksami, lahko poveča vlogo sektorja LULUCF v zvezi z blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje ter okrepi produktivnost in odpornost tega sektorja. Ker so za sektor LULUCF značilni dolgi časovni okviri za donose, so dolgoročne strategije pomembne za povečanje sredstev za raziskave na področju razvoja trajnostnih in inovativnih praks in tehnologij ter naložb vanje. Naložbe v preventivne ukrepe, kot so prakse trajnostnega razvoja, lahko zmanjšajo tveganja, povezana z naravnimi motnjami.

⁽¹⁾ UL L 282, 19.10.2016, str. 4.

⁽²⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

- (9) Evropski Svet je v svojih sklepih z dne 22. in 23. junija 2017 ponovno poudaril, da so Unija in njene države članice zavezane agendi za trajnostni razvoj do leta 2030, katere namen je med drugim zagotoviti, da je gospodarjenje z gozdovi trajnostno.
- (10) Pomembni so ukrepi za zmanjšanje krčenja in degradacije gozdov ter spodbujanje trajnostnega gospodarjenja z gozdovi v državah v razvoju. Svet je v zvezi s tem v svojih sklepih z dne 21. oktobra 2009 in 14. oktobra 2010 ponovno opozoril na cilje Unije za zmanjšanje bruto obsega krčenja tropskega gozda za vsaj 50 % do leta 2020 v primerjavi s sedanjimi ravni in za zaustavitev svetovnega izgubljanja gozdnih površin najpozneje do leta 2030.
- (11) V Sklepu št. 529/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ so bila določena pravila za obračunavanje emisij in odvzemov iz sektorja LULUCF, kar je prispevalo k razvoju politik v smeri vključitve sektorja LULUCF v zavezo Unije za zmanjšanje emisij. Ta uredba bi morala temeljiti na veljavnih pravilih za obračunavanje ter jih posodobiti in izboljšati za obdobje od leta 2021 do leta 2030. V njej bi bilo treba določiti obveznosti držav članic pri izvajanju navedenih pravil za obračunavanje, prav tako pa bi bilo treba določiti, da države članice zagotovijo, da sektor LULUCF kot celota ne bo ustvarjal neto emisij ter bo dolgoročno pomagal doseči cilj povečanja ponorov. Ta uredba ne bi smela določati obveznosti obračunavanja ali poročanja za zasebne stranke, vključujoč kmete in gozdarje.
- (12) Sektor LULUCF, vključno s kmetijskimi zemljišči, ima neposreden in znaten vpliv na biotsko raznovrstnost in ekosistemske storitve. Zato je pomemben cilj politik, ki vplivajo na ta sektor, zagotovitev skladnosti s cilji strategije Unije na področju biotske raznovrstnosti. Sprejeti bi bilo treba ukrepe za izvajanje in podpiranje dejavnosti v tem sektorju, povezane z blažitvijo ter prilagajanjem. Zagotoviti bi bilo tudi treba skladnost med skupno kmetijsko politiko in to uredbo. Vsi sektorji bi morali pravično prispevati k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov.
- (13) Mokrišča so učinkoviti ekosistemi za skladiščenje ogljika. Zato bi z njihovo zaščito in obnavljanjem lahko zmanjšali emisije toplogrednih plinov v sektorju LULUCF. V zvezi s tem bi bilo treba upoštevati izboljšane smernice Medvladnega odbora za podnebne spremembe (IPCC) za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006 v zvezi z mokrišči.
- (14) Da bi zagotovili prispevek sektorja LULUCF k uresničevanju cilja Unije za zmanjšanje emisij za vsaj 40 % in dolgoročnemu izpolnjevanju cilja iz Pariškega sporazuma, je potreben robusten sistem obračunavanja. Za natančno pridobitev obračunov emisij in odvzemov v skladu s smernicami IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006 (v nadaljnjem besedilu: smernice IPCC) bi bilo treba uporabiti letno sporočene vrednosti na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ za kategorije rabe zemljišč in spremembo med kategorijami rabe zemljišč ter s tem poenostaviti pristopa na podlagi UNFCCC in Kjotskega protokola. Glede na smernice IPCC bi bilo treba zemljišče, spremenjeno v drugo kategorijo rabe zemljišč, obravnavati kot da je v postopku prehoda v navedeno kategorijo za privzeto vrednost 20 let. Države članice bi lahko od te privzete vrednosti odstopale le pri pogozdenih zemljiščih in le v omejenih okoliščinah, ki so utemeljene v okviru smernic IPCC. Spremembe smernic IPCC, ki jih sprejme Konferenca pogodbenic UNFCCC ali Konferenca pogodbenic v vlogi skupščine pogodbenic Pariškega sporazuma, bi morale biti ustrezno upoštevane pri zahtevah glede poročanja iz te uredbe.
- (15) V mednarodno dogovorjenih smernicah IPCC je navedeno, da se lahko emisije iz izgorevanja biomase v energetskem sektorju obračunajo kot nič, pod pogojem, da se take emisije obračunajo v sektorju LULUCF. V Uniji se emisije iz izgorevanja biomase obračunajo kot nič na podlagi člena 38 Uredbe Komisije (EU) št. 601/2012 ⁽³⁾ in določb Uredbe (EU) št. 525/2013, torej bi bila skladnost s smernicami IPCC dosežena le, če bi bile take emisije natančno navedene tudi v tej uredbi.

⁽¹⁾ Sklep št. 529/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o pravilih za obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvom, ter informacijah o ukrepih v zvezi s temi dejavnostmi (UL L 165, 18.6.2013, str. 80).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES (UL L 165, 18.6.2013, str. 13).

⁽³⁾ Uredba Komisije (EU) št. 601/2012 z dne 21. junija 2012 o spremljanju emisij toplogrednih plinov in poročanju o njih v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 181, 12.7.2012, str. 30).

- (16) Emisije in odvzemi iz gozdnih zemljišč so odvisni od več naravnih okoliščin, dinamičnih značilnosti gozdov, povezanih s starostjo, ter preteklih in sedanjih načinov gospodarjenja, ki se bistveno razlikujejo med državami članicami. Z uporabo izhodiščnega leta ne bi bilo mogoče upoštevati teh dejavnikov in iz tega izvirajočih cikličnih vplivov ali medletnih variacij emisij in odvzemov. Ustrezna pravila za obračunavanje bi morala namesto tega določiti uporabo referenčnih vrednosti, da se izključijo učinki naravnih lastnosti in lastnosti, značilnih za posamezno državo. Pri referenčnih vrednostih za gospodarjenje z gozdovi bi bilo treba upoštevati vsa neravnovesja v starostni strukturi gozda, pri čemer naj ne bi po nepotrebnem omejevali intenzivnosti gospodarjenja z gozdovi v prihodnosti, s ciljem, da se ohranijo ali povečajo ponori ogljika na dolgi rok. Glede na posebne zgodovinske okoliščine Hrvaške bi lahko pri njihovih referenčnih vrednostih za gospodarjenje z gozdovi upoštevali tudi zasedbo ozemlja in vojne ter poveljne razmere, ki so imele vpliv na gospodarjenje z gozdovi v referenčnem obdobju. Ustrezna pravila za obračunavanje upoštevajo načela trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, kot so bila sprejeta na ministrski konferenci o varstvu gozdov v Evropi (v nadaljnjem besedilu: Forest Europe).
- (17) Države članice bi morale Komisiji predložiti nacionalne načrte za obračunavanje na področju gozdarstva, vključno z referenčnimi vrednostmi za gospodarjenje z gozdovi. Ker UNFCCC ali Kjotski protokol ne določata mednarodnega pregleda, bi bilo treba vzpostaviti postopek pregleda, da se zagotovi preglednost in izboljša kakovost obračunavanja v kategoriji „gozdna zemljišča, s katerimi se gošpodari“.
- (18) Komisija bi se morala pri ocenjevanju nacionalnih načrtov za obračunavanje na področju gozdarstva, vključno z referenčnimi vrednostmi za gospodarjenje z gozdovi iz teh načrtov, opreti na dobro prakso in izkušnje iz strokovnih pregledov v okviru UNFCCC, tudi kar zadeva sodelovanje strokovnjakov iz držav članic. Komisija bi morala zagotoviti vključenost strokovnjakov iz držav članic v tehnično ocenjevanje, da se preveri, ali so bile predlagane referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi določene v skladu z merili in zahtevami iz te uredbe. Rezultate tehničnega ocenjevanja bi bilo treba v vednost poslati Stalnemu odboru za gozdarstvo, ustanovljenemu z Odločbo Sveta 89/367/EGS ⁽¹⁾. Komisija bi se prav tako morala posvetovati z deležniki in civilno družbo. Nacionalne načrte o obračunavanju na področju gozdarstva bi bilo treba objaviti v skladu z zadevno zakonodajo.
- (19) Povečana trajnostna raba pridobljenih lesnih proizvodov lahko emisije znatno omeji na podlagi učinka nadomestitve in poveča odvzeme toplogrednih plinov iz ozračja. S pravili za obračunavanje bi bilo treba zagotoviti, da države članice v svojih obračunih LULUCF natančno in pregledno odrazijo spremembe v skladišču ogljika pri zalogi pridobljenih lesnih proizvodov, ko takšne spremembe nastopijo, da bi prepoznali in spodbudili okrepljeno uporabo pridobljenih lesnih proizvodov z dolgim življenjskim ciklom. Komisija bi morala zagotoviti smernice v zvezi z vprašanji glede metodologije obračunavanja pridobljenih lesnih proizvodov.
- (20) Naravne motnje, kot so požari v naravi, napadi žuželk in bolezni, skrajni vremenski pojavi in geološke motnje, ki so izven nadzora države članice in ta nanje bistveno ne more vplivati, lahko povzročijočasne emisije toplogrednih plinov v sektorju LULUCF ali reverzibilnost prejšnjih odvzemov. Ker je lahko reverzibilnost tudi posledica odločitev v zvezi z gospodarjenjem, kot so odločitve o sečnji ali zasajevanju dreves, bi morala ta uredba zagotoviti, da se bo reverzibilnost odvzemov, ki jo povzroči človek, vedno natančno upoštevala v obračunih LULUCF. Poleg tega bi morala ta uredba državam članicam zagotoviti omejeno možnost, da iz svojih obračunov LULUCF izključijo emisije zaradi motenj, ki so izven njihovega nadzora. Vendar način, na katerega države članice uporabljajo te določbe, ne bi smel povzročiti neupravičenega premajhnega obračunavanja.
- (21) Države članice bi morale imeti na podlagi nacionalnih preferenc možnost izbire ustreznih nacionalnih politik za izpolnitev svojih zavez v sektorju LULUCF, vključno z možnostjo, da emisije iz ene kategorije zemljišč uravnovesijo z odvzemi iz druge kategorije zemljišč. Moralo bi jim biti tudi dovoljeno, da v obdobju od leta 2021 do leta 2030 seštevajo neto odvzeme. Prenosi drugim državam članicam bi še naprej morali biti omogočeni kot dodatna možnost, države članice pa bi morale imeti možnost uporabe dodeljenih letnih emisij, določenih na podlagi Uredbe (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, da se zagotovi skladnost s to uredbo. Z uporabo prilagodljivosti, določenih v tej uredbi, ne bo ogrožena splošna raven ambicij v zvezi s cilji zmanjšanja toplogrednih plinov v Uniji.

⁽¹⁾ Odločba Sveta 89/367/EGS z dne 29. maja 1989 o ustanovitvi Stalnega odbora za gozdarstvo (UL L 165, 15.6.1989, str. 14).

⁽²⁾ Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (glej stran 26 tega Uradnega lista).

- (22) Če se z gozdovi gospodari trajnostno, se običajno ustvarjajo ponori, kar prispeva k blažitvi podnebnih sprememb. V referenčnem obdobju od leta 2000 do leta 2009 so povprečni sporočeni odvzemi po ponorih iz gozdnih zemljišč, s katerimi se gospodari, na leto akumulirali v povprečju 372 milijonov ton ekvivalenta CO₂ v celotni Uniji. Države članice bi morale zagotoviti ohranjanje in povečanje, kot je ustrezno, ponorov in zbiralnikov, vključno z gozdovi, da se uresniči namen Pariškega sporazuma in izpolnijo ambiciozni cilji Unije v zvezi z zmanjšanjem toplogrednih plinov do leta 2050.
- (23) Odvzemi iz gozdnih zemljišč, s katerimi se gospodari, bi se morali obračunati na podlagi prihodnjih referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi. Predvideni prihodnji odvzemi po ponorih bi morali biti zasnovani na ekstrapolaciji praks gospodarjenja z gozdovi in intenzivnosti iz referenčnega obdobja. Zmanjšanje ponorov glede na referenčno vrednost bi se moralo obračunavati kot emisije. Upoštevati bi bilo treba posebne nacionalne okoliščine in prakse, kot npr. intenzivnost sečnje, ki je nižja od običajne, ali staranje gozdov med referenčnim obdobjem.
- (24) Države članice bi morale imeti na voljo nekoliko prilagodljivosti, da začasno povečajo intenzivnost sečnje v skladu s praksami trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, ki so skladne s ciljem iz Pariškega sporazuma, pod pogojem, da skupne emisije v Uniji ne presežejo skupnih odvzemov v sektorju LULUCF. V okviru te prilagodljivosti bi bilo treba vsem državam članicam dodeliti osnovni znesek kompenzacije, izračunan na podlagi faktorja, izraženega kot odstotek njihovega sporočenega ponora v obdobju od leta 2000 do leta 2009, da bi s tem kompenzirale emisije iz gozdnih zemljišč, s katerimi se gospodari, in ki so bile obračunane. Zagotoviti bi bilo treba, da imajo države članice možnost kompenzacije samo do tiste točke, pri kateri njihovi gozdi niso več ponori.
- (25) Države članice z zelo visoko stopnjo gozdnatosti v primerjavi s povprečjem Unije in zlasti manjše države članice z zelo visoko stopnjo gozdnatosti so pri vzpostavljanju ravnovesja z emisijami v drugih obračunskih kategorijah zemljišč bolj odvisne kot ostale države članice od gozdnih zemljišč, s katerimi se gospodari, zato bi bile bolj prizadete in njihov potencial za povečanje gozdnatosti bi lahko bil omejen. Odstotek kompenzacijskega faktorja bi bilo zato treba povečati na podlagi gozdnatosti in površine, tako da bi bil državam članicam z zelo majhno površino in visoko stopnjo gozdnatosti v primerjavi s povprečjem Unije dodeljen najvišji odstotek kompenzacijskega faktorja za referenčno obdobje.
- (26) Svet je v svojih sklepih z dne 9. marca 2012 priznal posebnosti gozdnatih dežel. Te posebnosti zadevajo predvsem omejene možnosti za vzpostavljanje ravnovesja emisij z odvzemi. Finska se kot najbolj gozdnata država članica in država s posebnimi geografskimi okoliščinami sooča s posebnimi težavami v zvezi s tem. Zato bi bilo treba Finski odobriti omejeno dodatno kompenzacijo.
- (27) Zaradi spremljanja napredka držav članic pri izpolnjevanju obveznosti iz te uredbe ter zaradi zagotavljanja, da so informacije o emisijah in odvzemih pregledni, točni, dosledni, popolni in primerljivi, bi morale države članice Komisiji sporočiti ustrezne podatke iz evidenc o toplogrednih plinih v skladu z Uredbo (EU) št. 525/2013, preverjanja skladnosti v okviru te uredbe pa bi morala te podatke upoštevati. Država članica, ki namerava uporabiti prilagodljivost glede gozdnih zemljišč, s katerimi se gospodari, določenih v tej uredbi, bi morala v poročilo o skladnosti vključiti znesek kompenzacije, ki ga namerava uporabiti.
- (28) Evropska agencija za okolje bi morala v skladu s svojim letnim delovnim programom Komisiji po potrebi pomagati pri sistemu letnega poročanja o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov, oceni informacij o politikah in ukrepih ter nacionalnih projekcij, oceni načrtovanih dodatnih politik in ukrepov ter preverjanjih skladnosti, ki jih je Komisija izvedla na podlagi te uredbe.
- (29) Za zagotovitev ustreznega obračunavanja transakcij na podlagi te uredbe, vključno z uporabo prilagodljivosti in sledenjem skladnosti, in za spodbujanje večje uporabe lesnih proizvodov z dolгим življenjskim ciklom bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s tehničnim prilagajanjem opredelitev pojmov, vključno z minimalnimi vrednostmi za opredelitev gozdov, sezname toplogrednih plinov in skladišč ogljika, določanjem referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi za obdobje od leta 2021 do leta 2025 oziroma od leta 2026 do leta 2030, dodajanjem novih kategorij pridobljenih lesnih proizvodov, pregledom metodologije in zahtev glede informacij v zvezi z naravnimi motnjami, da se odrazijo spremembe smernic IPCC, ter obračunavanjem transakcij v registru Unije. Potrebne določbe v zvezi z obračunavanjem transakcij bi bilo treba združiti v enoten instrument, ki združuje določbe glede obračunavanja na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013, Uredbe (EU) 2018/842, te uredbe in Direktive 2003/87/ES. Zlasti je

pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (30) Komisija bi morala v okviru svojega rednega poročanja na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013 oceniti tudi rezultate spodbujevalnega dialoga v okviru UNFCCC (v nadaljnjem besedilu: dialog Talanoa), ki bo potekal leta 2018. To uredbo bi bilo treba pregledati leta 2024 in nato vsakih pet let, da se oceni njeno splošno delovanje. Pregled bi se moral opirati na rezultate dialoga Talanoa in pregleda globalnega stanja na podlagi Pariškega sporazuma. Okvir za obdobje po letu 2030 bi moral biti v skladu z dolgoročnimi cilji in zavezami, sprejetimi v okviru Pariškega sporazuma.
- (31) Za zagotovitev učinkovitega, preglednega in stroškovno učinkovitega sporočanja in preverjanja emisij in odvzemov toplogrednih plinov ter vseh drugih informacij, ki so potrebne za oceno izpolnjevanja zavez držav članic, bi bilo treba v Uredbo (EU) št. 525/2013 vključiti zahteve glede poročanja.
- (32) Da se spodbudi zbiranje podatkov in izboljša metodologija, bi bilo treba evidentirati in sporočiti rabo zemljišč s pomočjo geografskega sledenja vsakemu zemljišču v skladu z nacionalnimi sistemi za zbiranje podatkov in sistemi za zbiranje podatkov Unije. Za zbiranje podatkov bi bilo treba čim boljše izkoristiti že obstoječe programe in raziskave Unije in držav članic, vključno s statističnim popisom uporabe in pokritosti tal (LUCAS) ter programom Unije za opazovanje in spremljanje Zemlje Copernicus in evropskim satelitskim navigacijskim sistemom Galileo. Upravljanje podatkov, vključno z deljenjem podatkov za poročanje, ponovno uporabo in razširjanje, bi moralo biti v skladu z zahtevami, določenimi v Direktivi 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (33) Uredbo (EU) št. 525/2013 bi bilo treba ustrezno spremeniti.
- (34) Sklep št. 529/2013/EU bi bilo treba še naprej uporabljati za obveznosti obračunavanja in poročanja za obračunsko obdobje od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2020. Za obračunska obdobja od 1. januarja 2021 bi bilo treba uporabljati to uredbo.
- (35) Sklep št. 529/2013/EU bi bilo treba ustrezno spremeniti.
- (36) Ker ciljev te uredbe, zlasti določitve zavez držav članic za sektor LULUCF, ki prispevajo k doseganju ciljev Pariškega sporazuma in uresničevanju cilja Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za obdobje od leta 2021 do leta 2030, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa zaveze držav članic glede sektorja raba zemljišč, sprememba rabe zemljišč in gozdarstvo (LULUCF), ki prispevajo k doseganju ciljev Pariškega sporazuma in uresničevanju cilja Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov za obdobje od leta 2021 do leta 2030. Ta uredba prav tako določa pravila za obračunavanje emisij in odvzemov v zvezi z LULUCF in preverjanje izpolnjevanja teh zavez s strani držav članic.

⁽¹⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za emisije in odvzeme toplogrednih plinov, ki so navedeni v oddelku A Priloge I k tej uredbi, sporočeni na podlagi člena 7 Uredbe (EU) št. 525/2013 ter ki nastanejo v kateri koli od naslednjih obračunskih kategorij zemljišč na ozemljih držav članic:

(a) v obdobjih od leta 2021 do leta 2025 in od leta 2026 do leta 2030:

- (i) pogozdena zemljišča: raba zemljišč, sporočena kot njivske površine, travinje, mokrišča, naselja ali druga zemljišča, spremenjena v gozdna zemljišča;
- (ii) zemljišča, kjer je bil gozd izkrčen: raba zemljišč, sporočena kot gozdna zemljišča, spremenjena v njivske površine, travinje, mokrišča, naselja ali druga zemljišča;
- (iii) njivske površine, s katerimi se gospodari: raba zemljišč, sporočena kot:
 - njivske površine, ki ostanejo njivske površine,
 - travinje, mokrišča, naselja ali druga zemljišča, spremenjena v njivske površine, ali
 - njivske površine, spremenjene v mokrišča, naselja ali druga zemljišča;
- (iv) travinje, s katerimi se gospodari: raba zemljišč, sporočena kot:
 - travinje, ki ostane travinje,
 - njivske površine, mokrišča, naselja ali druga zemljišča, spremenjena v travinje, ali
 - travinje, spremenjeno v mokrišča, naselja ali druga zemljišča;
- (v) gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari: raba zemljišč, sporočena kot gozdna zemljišča, ki ostanejo gozdna zemljišča;

(b) od leta 2026 naprej: mokrišča, s katerimi se gospodari: raba zemljišč, sporočena kot:

- mokrišča, ki ostanejo mokrišča,
- naselja ali druga zemljišča, spremenjena v mokrišča, ali
- mokrišča, spremenjena v naselja, ali druga zemljišča.

2. Država članica lahko v obdobju od leta 2021 do leta 2025 v okvir svoje zaveze na podlagi člena 4 te uredbe vključi emisije in odvzeme toplogrednih plinov, navedenih v oddelku A Priloge I k tej uredbi, sporočene na podlagi člena 7 Uredbe (EU) št. 525/2013, in ki nastanejo na njenem ozemlju v obračunski kategoriji zemljišč „mokrišča, s katerimi se gospodari“. Ta uredba se uporablja tudi za takšne emisije in odvzeme, ki jih vključi država članica.

3. Kadar namerava država članica na podlagi odstavka 2 v okvir svoje zaveze vključiti kategorijo mokrišč, s katerimi se gospodari, o tem uradno obvesti Komisijo do 31. decembra 2020.

4. Komisija lahko po potrebi in ob upoštevanju izkušenj z uporabo izboljšanih smernic IPCC oblikuje predloge za odložitev obveznega obračunavanja za mokrišča, s katerimi se gospodari, za nadaljnjih pet let.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „ponor“ pomeni kateri koli proces, dejavnost ali mehanizem, s katerim se iz ozračja odvzamejo toplogredni plini, aerosoli ali predhodniki toplogrednih plinov;

- (2) „vir“ pomeni kateri koli proces, dejavnost ali mehanizem, pri katerem se v ozračje izpuščajo toplogredni plini, aerosoli ali predhodniki toplogrednih plinov;
- (3) „skladišče ogljika“ pomeni celoto ali del biogeokemične strukture ali sistema na ozemlju države članice, v katerem je shranjen ogljik, kateri koli predhodnik toplogrednega plina, ki vsebuje ogljik, ali kateri koli toplogredni plin, ki vsebuje ogljik;
- (4) „zaloga ogljika“ pomeni maso ogljika, shranjenega v skladišču ogljika;
- (5) „pridobljeni lesni proizvod“ pomeni kakršen koli proizvod iz lesa posekanih dreves, ki so bila odstranjena s sečišča;
- (6) „gozd“ pomeni zemljišče, opredeljeno z minimalnimi vrednostmi za velikost površine, zastornost z drevjem ali enakovredno stopnjo zarasti in višino dreves, ki se lahko doseže v času zrelosti na mestu rasti dreves, kot je za vsako državo članico določeno v Prilogi II. Gozd vključuje območja z drevesi, vključno s skupinami mladih naravno rastočih dreves, ali nasade, ki še niso dosegli minimalnih vrednosti zastornosti z drevjem, enakovredne stopnje založenosti ali minimalne višine dreves, kot je določeno v Prilogi II, vključno s katerim koli območjem, ki je običajno del gozda, vendar na njem začasno ni dreves zaradi človeških posegov, kot je sečnja, ali naravnih vzrokov, vendar za katero se lahko pričakuje, da bo ponovno pogozdeno;
- (7) „referenčna vrednost za gospodarjenje z gozdovi“, izražena v tonah ekvivalenta CO₂ na leto, pomeni oceno povprečnih letnih neto emisij ali odvzemov iz gozdnih zemljišč, s katerimi se gospodari, na ozemlju države članice v obdobjih od leta 2021 do leta 2025 in od leta 2026 do leta 2030 na podlagi meril iz te uredbe;
- (8) „razpolovna doba“ pomeni število let, potrebnih za zmanjšanje količine ogljika, shranjenega v kategoriji pridobljenih lesnih proizvodov, za polovico njegove prvotne vrednosti;
- (9) „naravne motnje“ pomeni kateri koli neantropogeni dogodek ali okoliščino, ki povzroči znatne emisije v gozdovih in na pojav katerih zadevna država članica ne more vplivati, ter njihovih vplivov na emisije država članica tudi po njihovem pojavu objektivno ne more znatno omejiti;
- (10) „takojšnja oksidacija“ pomeni metodo obračunavanja, pri kateri se predvideva, da se celotna količina ogljika, shranjenega v pridobljenih lesnih proizvodih, izpusti v ozračje ob sečnji.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 16 za spremembo ali črtanje opredelitev pojmov iz odstavka 1 tega člena oziroma dodajanje novih opredelitev pojmov, tako da se navedeni odstavek prilagodi znanstvenemu razvoju ali tehničnemu napredku ter zagotovi skladnost med temi opredelitvami pojmov in morebitnimi spremembami ustreznih opredelitev pojmov v smernicah IPCC, ki jih sprejme Konferenca pogodbenic UNFCCC ali Konferenca pogodbenic v vlogi skupščine pogodbenic Pariškega sporazuma.

Člen 4

Obveznosti

Za obdobji od leta 2021 do leta 2025 in od leta 2026 do leta 2030 vsaka država članica ob upoštevanju prilagodljivosti iz členov 12 in 13 zagotovi, da emisije ne presegajo odvzemov, kar se izračuna kot vsota skupnih emisij in skupnih odvzemov na njenem ozemlju v vseh obračunskih kategorijah zemljišč iz člena 2, kakor se obračunajo v skladu s to uredbo.

Člen 5

Splošna pravila za obračunavanje

1. Vsaka država članica pripravi in vodi obračune, ki točno prikazujejo emisije in odvzeme iz obračunskih kategorij zemljišč iz člena 2. Države članice zagotovijo, da so njihovi obračuni in drugi podatki na podlagi te uredbe točni, popolni, dosledni, primerljivi in pregledni. Države članice emisije označijo s pozitivnim znakom (+), odvzeme pa z negativnim znakom (-).

2. Države članice preprečijo dvojno štetje emisij ali odvzemov, zlasti z zagotovitvijo, da se emisije in odvzemi ne obračunavajo v več kot eni obračunski kategoriji zemljišč.
3. Kadar se raba zemljišča spremeni, države članice 20 let po datumu takšne spremembe spremenijo kategorizacijo gozdnega zemljišča, njivske površine, travinje, mokrišča, naselja in drugega zemljišča iz takšnega zemljišča, spremenjenega v drugo vrsto zemljišča, v takšno zemljišče, ki ostane zemljišče iste vrste.
4. Države članice v svoje obračune za vsako obračunsko kategorijo zemljišč vključijo vse spremembe zalog ogljika v skladiščih ogljika, navedenih v oddelku B Priloge I. Države članice se lahko odločijo, da v obračune ne vključijo sprememb zalog ogljika za skladišča ogljika, pod pogojem, da skladišče ogljika ni vir. Vendar pa se ta možnost, da se spremembe zalog ogljika ne vključijo v obračune, ne uporablja v zvezi s skladišči ogljika v nadzemni biomasi, odmrlem lesu in pridobljenih lesnih proizvodih v obračunski kategoriji zemljišč „gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari“.
5. Države članice vodijo popolno in natančno evidenco vseh podatkov, ki so bili uporabljeni pri pripravi obračunov.
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 16 za spremembo Priloge I, da se odrazijo spremembe smernic IPCC, ki jih sprejme Konferenca pogodbenic UNFCCC ali Konferenca pogodbenic v logi skupščine pogodbenic Pariškega sporazuma.

Člen 6

Obračunavanje za pogozdena zemljišča in zemljišča, kjer je bil gozd izkrčen

1. Države članice obračunajo emisije in odvzeme iz pogozdenih zemljišč in zemljišč, kjer je bil gozd izkrčen, kot skupne emisije in skupne odvzeme za vsako posamezno leto v obdobjih od leta 2021 do leta 2025 in od leta 2026 do leta 2030.
2. Z odstopanjem od člena 5(3), kadar se raba zemljišča spremeni z njivske površine, travinje, mokrišča, naselja ali drugega zemljišča v gozdno zemljišče, lahko država članica spremeni kategorizacijo takšnega zemljišča iz zemljišča, spremenjenega v gozdno zemljišče, v gozdno zemljišče, ki ostane gozdno zemljišče 30 let po datumu te spremembe, če je to ustrezno upravičeno v skladu s smernicami IPCC.
3. Pri izračunavanju emisij in odvzemov iz pogozdenih zemljišč in zemljišč, na katerih je bil gozd izkrčen, vsaka država članica določi gozdno območje tako, da uporabi parametre iz Priloge II.

Člen 7

Obračunavanje za njivske površine, travinje in mokrišča, s katerimi se gospodari

1. Vsaka država članica obračuna emisije in odvzeme iz njivskih površin, s katerimi se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v obdobjih od leta 2021 do leta 2025 in od leta 2026 do leta 2030, od katerih se odšteje petkratna vrednost povprečnih letnih emisij in odvzemov države članice iz njivskih površin, s katerimi se gospodari, v izhodiščnem obdobju od leta 2005 do leta 2009.
2. Vsaka država članica obračuna emisije in odvzeme iz travinja, s katerim se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v obdobjih od leta 2021 do leta 2025 in od leta 2026 do leta 2030, od katerih se odšteje petkratna vrednost povprečnih letnih emisij in odvzemov države članice iz travinja, s katerim se gospodari, v izhodiščnem obdobju od leta 2005 do leta 2009.
3. V obdobju od leta 2021 do leta 2025 vsaka država članica, ki na podlagi člena 2(2) v okvir svoje zaveze vključi mokrišča, s katerimi se gospodari, v obdobju od leta 2026 do leta 2030 pa vse države članice obračunajo emisije in odvzeme iz mokrišč, s katerimi se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v zadevnih obdobjih, od katerih se odšteje petkratna vrednost povprečnih letnih emisij in odvzemov države članice iz mokrišč, s katerimi se gospodari, v izhodiščnem obdobju od leta 2005 do leta 2009.

4. V obdobju od leta 2021 do leta 2025 države članice, ki se na podlagi člena 2(2) niso odločile za vključitev mokrišč, s katerimi se gospodari, v okvir svoje zaveze, Komisiji vseeno poročajo o emisijah in odvzemih zaradi rabe zemljišč, sporočene kot:

- (a) mokrišča, ki ostanejo mokrišča;
- (b) naselja ali druga zemljišča, spremenjena v mokrišča, ali
- (c) mokrišča, spremenjena v naselja ali druga zemljišča.

Člen 8

Obračunavanje za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari

1. Vsaka država članica obračuna emisije in odvzeme iz gozdnih zemljišč, s katerimi se gospodari, ki se izračunajo kot emisije in odvzemi v obdobjih od leta 2021 do leta 2025 in od leta 2026 do leta 2030, od katerih se odšteje petkratna vrednost referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi zadevne države članice.

2. Kadar je rezultat izračuna iz odstavka 1 tega člena glede na referenčno vrednost države članice za gospodarjenje z gozdovi negativen, zadevna država članica v svoje obračune za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, vključi skupne neto odvzeme največ ekvivalenta 3,5 % emisij zadevne države članice v izhodiščnem letu ali obdobju, kot je določeno v Prilogi III, pomnoženo s pet. Za neto odvzeme iz skladišč ogljika v odmrlem lesu in pridobljenih lesnih proizvodih, razen za kategorijo „papir“, kot je določena v točki (a) člena 9(1), iz obračunske kategorije zemljišč „gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari“, ta omejitev ne velja.

3. Države članice Komisiji predložijo svoje nacionalne načrte za obračunavanje na področju gozdarstva, vključno s predlagano referenčno vrednostjo za gospodarjenje z gozdovi, do 31. decembra 2018 za obdobje od leta 2021 do leta 2025 in do 30. junija 2023 za obdobje od leta 2026 do leta 2030. Nacionalni načrt za obračunavanje na področju gozdarstva vsebuje vse elemente iz oddelka B Priloge IV in se objavi, tudi na internetu.

4. Države članice določijo svojo referenčno vrednost za gospodarjenje z gozdovi na podlagi meril iz oddelka A Priloge IV. Hrvaška lahko pri svoji referenčni vrednosti za gospodarjenje z gozdovi poleg meril iz oddelka A Priloge IV upošteva tudi zasedbo ozemlja in vojne ter poveljne razmere, ki so imeli vpliv na gospodarjenje z gozdovi v referenčnem obdobju.

5. Referenčna vrednost za gospodarjenje z gozdovi temelji na nadaljevanju prakse trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, dokumentiranih v obdobju od leta 2000 do leta 2009, ob upoštevanju dinamičnih značilnosti gozdov, povezanih s starostjo, v nacionalnih gozdovih, z uporabo najboljših razpoložljivih podatkov.

V referenčnih vrednostih za gospodarjenje z gozdovi, kot so določene v skladu s prvim pododstavkom, se upošteva prihodnji vpliv dinamičnih značilnosti gozdov, povezanih s starostjo, da ne bi neupravičeno ovirali intenzivnosti gospodarjenja z gozdovi kot osrednjega elementa prakse trajnostnega gospodarjenja z gozdovi, s ciljem, da se ohranijo ali povečajo ponori ogljika na dolgi rok.

Države članice izkažejo skladnost med metodami in podatki, ki se uporabijo za določitev predlagane referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi v nacionalnem načrtu za obračunavanje na področju gozdarstva, in tistimi, ki se uporabljajo pri poročanju o gozdnih zemljiščih, s katerimi se gospodari.

6. Komisija ob posvetovanju s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, izvede tehnično ocenjevanje nacionalnih načrtov za obračunavanje na področju gozdarstva, ki jih predložijo države članice v skladu z odstavkom 3 tega člena, ter tako oceni, v kolikšni meri so bile predlagane referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi določene v skladu z načeli in zahtevami iz odstavkov 4 in 5 tega člena ter iz člena 5(1). Poleg tega se Komisija posvetuje z deležniki in civilno družbo. Komisija objavi povzetek opravljenega dela, vključno s stališči strokovnjakov, ki jih imenujejo države članice, in zadevne ugotovitve.

Komisija po potrebi državam članicam izda tehnična priporočila v skladu z ugotovitvami iz tehničnega ocenjevanja, da bi olajšala tehnični pregled predlaganih referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi. Komisija takšna tehnična priporočila objavi.

7. Države članice po potrebi na podlagi tehničnega ocenjevanja in, če je to ustrezno, tehničnih priporočil Komisiji sporočijo revidirane predlagane referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, in sicer do 31. decembra 2019 za obdobje od leta 2021 do leta 2025 in do 30. junija 2024 za obdobje od leta 2026 do leta 2030. Komisija objavi predlagane referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki jih sporočijo države članice.

8. Komisija na podlagi predlaganih referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki jih predložijo države članice, tehničnega ocenjevanja, izvedenega na podlagi odstavka 6 tega člena, in, če je to ustrezno, revidiranih predlaganih referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, predloženih na podlagi odstavka 7 tega člena, v skladu s členom 16 sprejme delegirane akte o spremembi Priloge IV, da bi določili referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, ki bi jih države članice uporabljale v obdobjih od leta 2021 do leta 2025 in od leta 2026 do leta 2030.

9. Če država članica Komisiji do datumov, določenih v odstavku 3 tega člena in, če je to ustrezno, odstavku 7 tega člena, ne predloži referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, Komisija v skladu s členom 16 sprejme delegirane akte o spremembi Priloge IV, da bi določila referenčno vrednost za gospodarjenje z gozdovi, ki jo mora zadevna država članica upoštevati za obdobje od leta 2021 do leta 2025 ali od leta 2026 do leta 2030, na podlagi morebitne tehnične ocene, izvedene na podlagi odstavka 6 tega člena.

10. Delegirani akti iz odstavkov 8 in 9 se sprejmejo do 31. oktobra 2020 za obdobje od leta 2021 do leta 2025 in do 30. aprila 2025 za obdobje od leta 2026 do leta 2030.

11. Države članice za zagotovitev skladnosti iz odstavka 5 tega člena Komisiji po potrebi predložijo tehnične popravke, zaradi katerih ni treba spreminjati delegiranih aktov, sprejetih na podlagi odstavka 8 ali 9 tega člena, in sicer do datumov iz člena 14(1).

Člen 9

Obračunavanje za pridobljene lesne proizvode

1. Države članice v obračunih na podlagi členov 6(1) in 8(1) v zvezi s pridobljenimi lesnimi proizvodi izkažejo emisije in odvzeme, ki so posledica sprememb skladišč ogljika iz pridobljenih lesnih proizvodov iz naslednjih kategorij, in sicer z uporabo funkcije razkroja prvega reda, metodologij in privzete vrednosti razpolovnih dob, določenih v Prilogi V:

(a) papirja;

(b) lesnih plošč;

(c) žaganega lesa.

2. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 16 za spremembo odstavka 1 tega člena in Priloge V, pri čemer doda nove kategorije pridobljenih lesnih proizvodov, ki imajo učinek sekvestracije ogljika, kar temelji na smernicah IPCC, ki jih sprejme Konferenca pogodbenic UNFCCC ali Konferenca pogodbenic v vlogi skupščine pogodbenic Pariškega sporazuma, in zagotavlja okoljsko celovitost.

3. Države članice lahko opredelijo proizvode iz lesnih materialov, vključno z lubjem, ki spadajo v okvir obstoječih in novih kategorij iz odstavkov 1 in 2, in sicer na podlagi smernic IPCC, ki jih sprejme Konferenca pogodbenic UNFCCC ali Konferenca pogodbenic v vlogi skupščine pogodbenic Pariškega sporazuma, če so podatki, ki so na voljo, pregledni in preverljivi.

Člen 10

Obračunavanje za naravne motnje

1. Ob koncu vsakega obdobja od leta 2021 do leta 2025 in od leta 2026 do leta 2030 lahko države članice iz svojih obračunov za pogozdena zemljišča in gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, izključijo emisije toplogrednih plinov, ki so posledica naravnih motenj, in ki presegajo povprečne emisije, ki so jih povzročile naravne motnje v obdobju od leta 2001 do leta 2020, brez skrajnih statističnih odstopanj (v nadaljnjem besedilu: raven naravnega ozadja). Ta raven naravnega ozadja se izračuna v skladu s tem členom in Prilogo VI.

2. Kadar država članica uporabi odstavek 1:

(a) Komisiji predloži informacije o ravni naravnega ozadja za obračunske kategorije zemljišč iz odstavka 1, ter o podatkih in metodologijah, ki se uporabljajo v skladu s Prilogo VI, in

(b) do leta 2030 iz obračunavanja izključi vse nadaljnje odvzeme na zemljiščih, ki jih prizadenejo naravne motnje.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 16 za spremembo Priloge VI, da se izvede pregled zahtev glede metodologije in informacij iz navedene priloge in se odrazijo spremembe smernic IPCC, ki jih sprejme Konferenca pogodbenic UNFCCC ali Konferenca pogodbenic v vlogi skupščine pogodbenic Pariškega sporazuma.

Člen 11

Prilagodljivosti

1. Država članica lahko uporabi:

(a) splošne prilagodljivosti iz člena 12 in

(b) zaradi izpolnjevanja obveznosti iz člena 4, prilagodljivost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, iz člena 13.

2. Če država članica ne izpolnjuje zahtev glede spremljanja iz točke (da) člena 7(1) Uredbe (EU) št. 525/2013, centralni administrator, določen v skladu s členom 20 Direktive 2003/87/ES (v nadaljnjem besedilu: centralni administrator), zadevni državi članici začasno prepove prenose ali hrambo na podlagi člena 12(2) in (3) te uredbe, ali uporabo prilagodljivosti za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, na podlagi člena 13 te uredbe.

Člen 12

Splošne prilagodljivosti

1. Kadar skupne emisije v državi članici presegajo skupne odvzeme in se je zadevna država članica odločila uporabiti prilagodljivost in je zahtevala črtanje letnih emisij, dodeljenih na podlagi Uredbe (EU) 2018/842, se količina črtanih dodeljenih letnih emisij upošteva pri tem, ali država članica izpolnjuje svoje zaveze na podlagi člena 4 te uredbe.

2. V obsegu, v katerem skupni odvzemi v državi članici presegajo skupne emisije, in po odštetju vseh količin, upoštevanih na podlagi člena 7 Uredbe (EU) 2018/842, lahko navedena država članica preostalo količino odvzemov prenese na drugo državo članico. Prenesena količina se upošteva pri oceni, ali država članica prejemnica izpolnjuje svoje zaveze na podlagi člena 4 te uredbe.

3. V obsegu, v katerem skupni odvzemi v državi članici v obdobju od leta 2021 do leta 2025 presegajo skupne emisije, in po odštetju vseh količin, upoštevanih na podlagi člena 7 Uredbe (EU) 2018/842, ali prenesenih na drugo državo članico na podlagi odstavka 2 tega člena, lahko navedena država članica preostalo količino odvzemov hrani za obdobje od leta 2026 do leta 2030.

4. Da bi se izognili dvojnemu štetju, se količina neto odvzemov, upoštevana na podlagi člena 7 Uredbe (EU) 2018/842, odšteje od razpoložljive količine navedene države članice za prenos na drugo državo članico ali za hrambo na podlagi odstavkov 2 in 3 tega člena.

Člen 13

Prilagodljivost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari

1. Kadar skupne emisije v državi članici presegajo skupne odvzeme v obračunskih kategorijah zemljišč iz člena 2, kakor se obračunajo v skladu s to uredbo, lahko zadevna država članica za izpolnitev določb člena 4 uporabi prilagodljivost za gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari, iz tega člena.

2. Kadar je rezultat izračuna iz člena 8(1) pozitiven, ima zadevna država članica možnost za kompenzacijo teh emisij, če:
- (a) je država članica v svojo strategijo, predloženo v skladu s členom 4 Uredbe (EU) št. 525/2013, vključila obstoječe ali načrtovane konkretne ukrepe za zagotovitev ohranitve ali povečanja, kot je ustrezno, ponorov in zbiralnikov iz gozdov ter
 - (b) v obdobju, v katerem namerava država članica uporabiti kompenzacijo, skupne emisije v Uniji ne presegajo skupnih odvzemov v obračunskih kategorijah zemljišč iz člena 2 te uredbe. Komisija pri ocenjevanju, ali skupne emisije v Uniji presegajo skupne odvzeme, poskrbi za izogibanje dvojnemu štetju držav članic, zlasti pri izvajanju prilagodljivosti, določenih v tej uredbi in Uredbi (EU) 2018/842.
3. V zvezi z zneskom kompenzacije lahko zadevna država članica kompenzira samo:
- (a) ponore, obračunane kot emisije na podlagi njene referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, in
 - (b) do najvišjega zneska kompenzacije za to državo članico, kot je določen v Prilogi VII za obdobje od leta 2021 do leta 2030.
4. Finska lahko kompenzira do 10 milijonov ton emisij ekvivalenta CO₂, če izpolni pogoje iz točk (a) in (b) odstavka 2.

Člen 14

Preverjanje skladnosti

1. Države članice do 15. marca 2027 za obdobje od leta 2021 do leta 2025 oziroma do 15. marca 2032 za obdobje od leta 2026 do leta 2030 Komisiji predložijo poročilo o skladnosti, ki vsebuje bilanco skupnih emisij in skupnih odvzemov za relevantno obdobje za vsako obračunsko kategorijo zemljišč iz člena 2, pri čemer uporabijo pravila obračunavanja iz te uredbe.

To poročilo po potrebi vsebuje tudi podrobnosti glede nameravane uporabe prilagodljivosti iz člena 11 in povezanih zneskov ali uporabe takšnih prilagodljivosti in povezanih zneskov.

2. Komisija opravi celovit pregled poročil o skladnosti iz odstavka 1 tega člena, da bi ocenila skladnost s členom 4.
3. Komisija – v letu 2027 za obdobje od leta 2021 do leta 2025, v letu 2032 pa za obdobje od leta 2026 do leta 2030 – pripravi poročilo o skupnih emisijah in skupnih odvzemih toplogrednih plinov Unije za vsako obračunsko kategorijo zemljišč iz člena 2, kar se izračuna kot vsota skupnih sporočenih emisij in skupnih sporočenih odvzemov za obdobje, od katere se odšteje petkratna vrednost povprečnih letnih sporočenih emisij in odvzemov v Uniji v obdobju od leta 2000 do leta 2009.
4. Evropska agencija za okolje Komisiji v skladu s svojim letnim delovnim programom pomaga pri izvajanju okvira za spremljanje in skladnost iz tega člena.

Člen 15

Register

1. Komisija sprejme delegirane akte v skladu s členom 16 te uredbe za dopolnitev te uredbe, da bi določila pravila za evidentiranje količine emisij in odvzemov za vsako obračunsko kategorijo zemljišč v vsaki državi članici ter zagotovila točno obračunavanje pri izvajanju prilagodljivosti na podlagi členov 12 in 13 te uredbe, in sicer z registrom Unije, vzpostavljenim na podlagi člena 10 Uredbe (EU) št. 525/2013.

2. Centralni administrator samodejno preveri vsako transakcijo na podlagi te uredbe in po potrebi zaustavi transakcije, da prepreči nepravilnosti.

3. Informacije iz odstavkov 1 in 2 so dostopne javnosti.

Člen 16

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 3(2), 5(6), 8(8) in (9), 9(2), 10(3) in 15(1) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 9. julija 2018. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Prenos pooblastila iz členov 3(2), 5(6), 8(8) in (9), 9(2), 10(3) in 15(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 3(2), 5(6), 8(8) in (9), 9(2), 10(3) in 15(1), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 17

Pregled

1. Ta uredba se pregleduje, med drugim glede na razvoj dogodkov na mednarodni ravni in prizadevanja za doseg dolgoročnih ciljev Pariškega sporazuma.

Komisija na podlagi ugotovitev iz poročila, pripravljenega na podlagi člena 14(3), in rezultatov ocene, izvedene na podlagi točke (b) člena 13(2), po potrebi poda predloge za zagotovitev, da se spoštuje celovitost cilja zmanjšanja celotnih emisij toplogrednih plinov Unije do leta 2030 in njen prispevek k ciljem Pariškega sporazuma.

2. Komisija v šestih mesecih po vsakem pregledu globalnega stanja, dogovorjenem v skladu s členom 14 Pariškega sporazuma, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju te uredbe, po potrebi tudi o oceni učinka prilagodljivosti iz člena 11, in o prispevku te uredbe k izpolnjevanju cilja zmanjšanja celotnih emisij toplogrednih plinov Unije do leta 2030 in njenega prispevka k ciljem Pariškega sporazuma, zlasti kar zadeva potrebo po dodatnih politikah in ukrepih Unije, vključno z okvirom za obdobje po letu 2030, zaradi potrebe po obsežnejšem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov in odvzemih v Uniji, ter po potrebi poda predloge.

Člen 18

Spremembe Uredbe (EU) št. 525/2013

Uredba (EU) št. 525/2013 se spremeni:

(1) v členu 7 se odstavek 1 spremeni:

(a) vstavi se naslednja točka:

„(da) od leta 2023 o svojih emisijah in odvzemih iz člena 2 Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta (*) v skladu z metodologijami iz Priloge IIIa k tej uredbi;

(*) Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 1).“;

(b) doda se naslednji pododstavek:

„Država članica lahko zahteva, da ji Komisija odobri odstopanje od točke (da) prvega pododstavka, da uporabi metodologijo, ki se razlikuje od tistih iz Priloge IIIa, kadar zahtevanega izboljšanja metodologije ni mogoče doseči pravočasno, da bi se upoštevalo v nacionalni evidenci toplogrednih plinov v obdobju od leta 2021 do leta 2030, ali kadar bi bili stroški izboljšanja metodologije zaradi majhnega pomena emisij in odvzemov iz zadevnih skladišč ogljika nesorazmerno visoki v primerjavi s koristmi uporabe takšne metodologije za izboljšanje obračunavanja emisij in odvzemov. Države članice, ki želijo uporabiti to odstopanje, Komisiji do 31. decembra 2020 predložijo utemeljeno zahtevo, v kateri navedejo, do kdaj bi se lahko izvedlo izboljšanje metodologije, predlaga alternativna metodologija ali oboje, ter oceno morebitnih učinkov na točnost obračunavanja. Komisija lahko zahteva, da država članica v določenem razumnem roku predloži dodatne informacije. Kadar Komisija meni, da je zahteva upravičena, odstopanje odobri. Če Komisija zahtevek zavrne, navede razloge za takšno odločitev.“;

(2) v točko (c) člena 13(1) se doda naslednja točka:

„(viii) od leta 2023 informacije o nacionalnih politikah in ukrepih, izvedenih za izpolnitev svojih obveznosti iz Uredbe (EU) 2018/841, in informacije o dodatnih nacionalnih politikah in ukrepih, načrtovanih za omejevanje emisij toplogrednih plinov ali povečanje ponorov nad zavezami iz navedene uredbe“;

(3) v člen 14(1) se vstavi naslednja točka:

„(ba) od leta 2023 projekcije skupnih emisij toplogrednih plinov in ločene ocene za projekcije emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki jih zajema Uredba (EU) 2018/841“;

(4) vstavi se naslednja priloga:

„PRILOGA IIIA

Metodologije za spremljanje in poročanje iz točke (da) člena 7(1)

Pristop 3: Geolokalizirani podatki o spremembi rabe zemljišč v skladu s smernicami IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov.

Metodologija prvega reda v skladu s smernicami IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov.

Za emisije in odvzeme za skladiščenje ogljika, ki predstavlja vsaj 25–30 % emisij ali odvzemov v kategoriji vira ali ponora, ki ima v nacionalnem sistemu evidenc države članice prednost, saj ima njena ocena pomemben vpliv na skupne evidence toplogrednih plinov države v smislu absolutne ravni emisij in odvzemov, na trend emisij in odvzemov ali na negotovost glede emisij in odvzemov v kategorijah rabe zemljišč, vsaj metodologija drugega reda v skladu s smernicami IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov.

Države članice se spodbuja k uporabi metodologije tretjega reda v skladu s smernicami IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov.“.

Člen 19

Sprememba Sklepa št. 529/2013/EU

Sklep št. 529/2013/EU se spremeni:

- (1) v členu 3(2) se črta prvi pododstavek;
- (2) v členu 6 se črta odstavek 4.

Člen 20

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 30. maja 2018

Za Evropski parlament
Predsednik
A. TAJANI

Za Svet
Predsednik
L. PAVLOVA

PRILOGA I

TOPLOGREDNI PLINI IN SKLADIŠČA OGLJIKA

A. Toplogredni plini iz člena 2:

- (a) ogljikov dioksid (CO_2);
- (b) metan (CH_4);
- (c) dušikov oksid (N_2O)

Ti toplogredni plini so izraženi v tonah ekvivalenta CO_2 , kot se določi na podlagi Uredbe (EU) št. 525/2013.

B. Skladišča ogljika iz člena 5(4):

- (a) nadzemna biomasa;
 - (b) podzemna biomasa;
 - (c) opad;
 - (d) odmrli les;
 - (e) organski ogljik v tleh;
 - (f) pridobljeni lesni proizvodi v obračunskih kategorijah zemljišč „pogozdena zemljišča“ in „gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari“.
-

PRILOGA II

MINIMALNE VREDNOSTI ZA VELIKOST POVRŠINE, ZASTORNOST Z DREVJEM IN VIŠINO DREVEŠ

Država članica	Površina (ha)	Zastornost z drevjem (%)	Višina dreves (m)
Belgija	0,5	20	5
Bolgarija	0,1	10	5
Češka	0,05	30	2
Danska	0,5	10	5
Nemčija	0,1	10	5
Estonija	0,5	30	2
Irska	0,1	20	5
Grčija	0,3	25	2
Španija	1,0	20	3
Francija	0,5	10	5
Hrvaška	0,1	10	2
Italija	0,5	10	5
Ciper	0,3	10	5
Latvija	0,1	20	5
Litva	0,1	30	5
Luksemburg	0,5	10	5
Madžarska	0,5	30	5
Malta	1,0	30	5
Nizozemska	0,5	20	5
Avstrija	0,05	30	2
Poljska	0,1	10	2
Portugalska	1,0	10	5
Romunija	0,25	10	5
Slovenija	0,25	30	2
Slovaška	0,3	20	5
Finska	0,5	10	5
Švedska	0,5	10	5
Združeno kraljestvo	0,1	20	2

PRILOGA III

IZHODIŠČNO LETO ALI OBDOBJE ZA IZRAČUN ZGORNJE MEJE NA PODLAGI ČLENA 8(2)

Država članica	Izhodiščno leto/obdobje
Belgija	1990
Bolgarija	1988
Češka	1990
Danska	1990
Nemčija	1990
Estonija	1990
Irska	1990
Grčija	1990
Španija	1990
Francija	1990
Hrvaška	1990
Italija	1990
Ciper	1990
Latvija	1990
Litva	1990
Luksemburg	1990
Madžarska	1985–87
Malta	1990
Nizozemska	1990
Avstrija	1990
Poljska	1988
Portugalska	1990
Romunija	1989
Slovenija	1986
Slovaška	1990
Finska	1990
Švedska	1990
Združeno kraljestvo	1990

PRILOGA IV

NACIONALNI NAČRT ZA OBRAČUNAVANJE NA PODROČJU GOZDARSTVA Z REFERENČNIMI VREDNOSTMI DRŽAVE ČLANICE
ZA GOSPODARJENJE Z GOZDOVI

A. Merila in smernice za določitev referenčnih vrednosti za gospodarjenje z gozdovi

Država članica referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi določi v skladu z naslednjimi merili:

- (a) referenčna vrednost je skladna s ciljem doseganja ravnovesja med antropogenimi emisijami iz virov in odvzemi po ponorih toplogrednih plinov v drugi polovici tega stoletja, vključno z izboljšanjem potencialnih odvzemov na starejših gozdnih površinah, na katerih bi se ponori sicer postopoma zmanjševali;
- (b) referenčna vrednost zagotovi, da se sama prisotnost zalog ogljika pri obračunavanju ne upošteva;
- (c) referenčna vrednost zagotovi robusten in verodostojen sistem za obračunavanje, ki zagotavlja, da se emisije in odvzemi zaradi rabe biomase ustrezno obračunajo;
- (d) referenčna vrednost vključuje skladišče ogljika v pridobljenih lesnih proizvodih, kar omogoča primerjavo med predpostavko takojšnje oksidacije in uporabo funkcije razkroja prvega reda in vrednosti razpolovnih dob;
- (e) predpostavlja se stalno razmerje med trdno in energetsko rabo gozdne biomase, dokumentirano v obdobju od leta 2000 do leta 2009;
- (f) referenčna vrednost je skladna s ciljem prispevanja k ohranjanju biotske raznovrstnosti in trajnostne rabe naravnih virov, kot so določeni v strategiji EU za gozdove, nacionalnih gozdarskih politikah držav članic in strategiji EU za biotsko raznovrstnost;
- (g) referenčna vrednost je skladna z nacionalnimi projekcijami antropogenih emisij po virih in odvzemov po ponorih toplogrednih plinov, sporočenih v skladu z Uredbo (EU) št. 525/2013;
- (h) referenčna vrednost je skladna z evidenco toplogrednih plinov in ustreznimi preteklimi podatki ter temeljijo na preglednih, popolnih, usklajenih, primerljivih in točnih informacijah. Zlasti je mogoče z modelom, uporabljenim za oblikovanje referenčnih vrednosti, reproducirati pretekle podatke iz nacionalnih evidenc toplogrednih plinov.

B. Elementi nacionalnega načrta za obračunavanje na področju gozdarstva

Nacionalni načrt za obračunavanje na področju gozdarstva, predložen na podlagi člena 8, vsebuje naslednje elemente:

- (a) splošni opis določitve referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi in opis, kako so se upoštevala merila iz te uredbe;
- (b) identifikacijo skladišč ogljika in toplogrednih plinov, vključenih v referenčno vrednost za gospodarjenje z gozdovi, razloge za izključitev skladišča ogljika iz določitve referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi in ponazoritev skladnosti med skladišči ogljika, vključenimi v referenčno vrednost za gospodarjenje z gozdovi;
- (c) opis pristopov, metod in modelov, vključno s kvantitativnimi informacijami, ki so bili uporabljeni pri določitvi referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi, v skladu z zadnjim predloženim poročilom o nacionalnih evidencah, in opis dokumentacijske informacije o praksah in intenzivnosti trajnostnega gospodarjenja z gozdovi ter sprejetih nacionalnih politik;
- (d) informacije o tem, kakšen naj bi bil v različnih načrtih politik razvoj stopenj sečnje;

- (e) opis, kako so se pri določitvi referenčne vrednosti za gospodarjenje z gozdovi upoštevali naslednji elementi:
- (i) območje gospodarjenja z gozdovi;
 - (ii) emisije in odvzemi iz gozdov in pridobljenih lesnih proizvodov, kakor so prikazani v evidencah toplogrednih plinov in ustreznih preteklih podatkih;
 - (iii) značilnosti gozdov, vključno z dinamičnimi značilnostmi gozdov, povezanimi s starostjo, povečanju in pogostostjo rotacije ter drugimi informacijami o ustaljenih dejavnostih gospodarjenja z gozdovi;
 - (iv) pretekle in prihodnje stopnje sečnje, porazdeljene na energetske in neenergetske uporabe.
-

PRILOGA V

FUNKCIJA RAZKROJA PRVEGA REDA, METODOLOGIJE IN PRIVZETE VREDNOSTI RAZPOLOVNIH DOB ZA PRIDOBLENE LESNE PROIZVODE

Metodološka vprašanja

- Če ni mogoče razlikovati med pridobljenimi lesnimi proizvodi v obračunski kategoriji zemljišč „pogozdena zemljišča“ in „gozdna zemljišča, s katerimi se gospodari“, lahko država članica za obračunavanje pridobljenih lesnih proizvodov predpostavlja, da so vse emisije in odvzemi nastali na gozdnih zemljiščih, s katerimi se gospodari.
- Pridobljeni lesni proizvodi na deponijah trdnih odpadkov in lesni proizvodi, pridobljeni za namene pridobivanja energije, se obračunajo na podlagi takojšnje oksidacije.
- Uvoženih pridobljenih lesnih proizvodov, ne glede na izvor, država članica uvoznica ne obračuna („pristop na podlagi proizvodnje“).
- Za izvožene pridobljene lesne proizvode se podatki, specifični za posamezno državo, nanašajo na vrednosti razpolovnih dob, specifične za posamezno državo, in rabo pridobljenih lesnih proizvodov v državi uvoznici.
- Vrednosti razpolovnih dob, specifične za posamezno državo, za pridobljene lesne proizvode, ki se dajejo na trg v Uniji, se ne razlikujejo od tistih, ki jih uporablja država članica uvoznica.
- Države članice lahko zgolj v informativne namene predložijo podatke o deležu lesa, uporabljenega za namene pridobivanja energije, ki je bil uvožen v Unijo, in državah porekla takega lesa.

Države članice lahko namesto metodologij in privzetih vrednosti razpolovnih dob iz te priloge uporabijo metodologije in vrednosti razpolovnih dob, specifične za posamezno državo, če so te metodologije in vrednosti določene na podlagi preglednih in preverljivih podatkov ter če so uporabljene metodologije vsaj tako podrobne in točne kot tiste iz te priloge.

Privzete vrednosti razpolovnih dob:

Razpolovna doba pomeni število let, potrebnih za zmanjšanje količine ogljika, shranjenega v kategoriji pridobljenih lesnih proizvodov, za polovico njegove prvotne vrednosti.

Privzete vrednosti razpolovnih dob so naslednje:

- (a) 2 leti za papir;
- (b) 25 let za lesne plošče;
- (c) 35 let za žagan les.

Države članice lahko opredelijo proizvode iz lesnih materialov, vključno z lubjem, ki spadajo v kategorije iz zgornjih točk (a), (b) in (c), in sicer na podlagi smernic IPCC, ki jih sprejme Konferenca pogodbenic UNFCCC ali Konferenca pogodbenic v vlogi skupščine pogodbenic Pariškega sporazuma, če so podatki, ki so na voljo, pregledni in preverljivi. Prav tako lahko za katero koli od navedenih kategorij uporabijo podkategorije, specifične za posamezno državo.

PRILOGA VI

IZRAČUN RAVNI NARAVNEGA OZADJA NARAVNIH MOTENJ

1. Za izračun ravni naravnega ozadja se navedejo naslednje informacije:
 - (a) ravni preteklih emisij, ki so jih povzročile naravne motnje;
 - (b) vrste naravnih motenj, ki so vključene v oceno;
 - (c) ocene skupnih letnih emisij za navedene vrste naravnih motenj za obdobje od leta 2001 do leta 2020, ki so razvrščene po obračunskih kategorijah zemljišč;
 - (d) potrditev enovitosti časovne vrste za vse zadevne parametre, vključno z minimalno površino, metodologijami za ocenjevanje emisij ter vključenostjo skladišč ogljika in plinov.
2. Raven naravnega ozadja se izračuna kot povprečje časovne vrste za obdobje od leta 2001 do leta 2020, pri čemer se izključijo vsa leta, v katerih so bile zabeležene neobičajne ravni emisij, torej se izključijo vsa skrajna statistična odstopanja. Opredelitev skrajnih statističnih odstopanj se izvede na naslednji način:
 - (a) izračunata se aritmetična povprečna vrednost in standardni odklon celotne časovne vrste za obdobje od leta 2001 do leta 2020;
 - (b) iz časovne vrste se izključijo vsa leta, v katerih se letne emisije od povprečja razlikujejo za več kot dvakratnik standardnega odklona;
 - (c) znova se izračunata aritmetična povprečna vrednost in standardni odklon časovne vrste za obdobje od leta 2001 do leta 2020, pri čemer se odštejejo leta, izključena na podlagi točke (b);
 - (d) koraka iz točk (b) in (c) se ponavljata, dokler skrajnih odstopanj ni več.
3. Če po izračunu ravni naravnega ozadja na podlagi točke 2 te priloge emisije v določenem letu v obdobju od leta 2021 do leta 2025 in od leta 2026 do leta 2030 presežejo raven naravnega ozadja skupaj s pribitkom, se količina emisij, ki presežejo raven naravnega ozadja, lahko izključi v skladu s členom 10. Pribitek je enak 95-odstotni stopnji verjetnosti.
4. Naslednje emisije se ne izključijo:
 - (a) emisije, ki so posledica dejavnosti pridobivanja in nujne sečnje, ki so potekale na zemljišču po pojavu naravnih motenj;
 - (b) emisije, ki so posledica predpisanega zažiganja, ki je potekalo na zemljišču v katerem koli letu v obdobju od leta 2021 do leta 2025 ali od leta 2026 do leta 2030;
 - (c) emisije na zemljiščih, na katerih je potekalo krčenje gozdov po pojavu naravnih motenj.
5. Zahteve po informacijah na podlagi člena 10(2) vključujejo naslednje:
 - (a) identifikacijo vseh zemljišč, ki so jih v zadevnem letu prizadele naravne motnje, vključno z njihovo geografsko lokacijo, obdobjem in vrstami naravnih motenj;
 - (b) dokaze, da na zemljiščih, ki so jih prizadele naravne motnje in v zvezi s katerimi so bile emisije izključene iz obračuna, v preostalem obdobju od leta 2021 do leta 2025 ali od leta 2026 do leta 2030 ni potekalo krčenje gozda;

- (c) opis preverljivih metod in meril, uporabljenih za ugotavljanje krčenja gozda na teh zemljiščih v letih po obdobju od leta 2021 do leta 2025 ali od leta 2026 do leta 2030;
 - (d) kadar je izvedljivo, opis ukrepov, ki jih je država članica sprejela, da bi preprečila ali omejila vpliv teh naravnih motenj;
 - (e) kadar je izvedljivo, opis ukrepov, ki jih je država članica sprejela za sanacijo zemljišč, ki so jih te naravne motnje prizadele.
-

PRILOGA VII

NAJVIŠJI ZNESEK KOMPENZACIJE, KI JE NA VOLJO V OKVIRU PRILAGODLJIVOSTI ZA GOZDNA ZEMLJIŠČA, S KATERIMI SE GOSPODARI, NAVEDENE V TOČKI (B) ČLENA 13(3)

Država članica	Podatki o povprečnih sporočenih odvzemih po ponorih iz gozdnih zemljišč v obdobju od leta 2000 do leta 2009 v milijonih ton ekvivalenta CO ₂ na leto	Omejitev kompenzacije, izražena v milijonih ton ekvivalenta CO ₂ za obdobje od leta 2021 do leta 2030
Belgija	– 3,61	– 2,2
Bolgarija	– 9,31	– 5,6
Češka	– 5,14	– 3,1
Danska	– 0,56	– 0,1
Nemčija	– 45,94	– 27,6
Estonija	– 3,07	– 9,8
Irska	– 0,85	– 0,2
Grčija	– 1,75	– 1,0
Španija	– 26,51	– 15,9
Francija	– 51,23	– 61,5
Hrvaška	– 8,04	– 9,6
Italija	– 24,17	– 14,5
Ciper	– 0,15	– 0,03
Latvija	– 8,01	– 25,6
Litva	– 5,71	– 3,4
Luksemburg	– 0,49	– 0,3
Madžarska	– 1,58	– 0,9
Malta	0,00	0,0
Nizozemska	– 1,72	– 0,3
Avstrija	– 5,34	– 17,1
Poljska	– 37,50	– 22,5
Portugalska	– 5,13	– 6,2
Romunija	– 22,34	– 13,4
Slovenija	– 5,38	– 17,2
Slovaška	– 5,42	– 6,5
Finska	– 36,79	– 44,1
Švedska	– 39,55	– 47,5
Združeno kraljestvo	– 16,37	– 3,3